

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. október 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az előre kitervelten, nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel, több emberen elkövetett emberölés büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2012. március 23. napján kihirdetett 13.B.358/2011/58. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 11.820 (tizenegyezer-nyolcszázhusz) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A **Szombathelyi Törvényszék** a 2012. március 23. napján kihirdetett **13.B.358/2011/58. számú ítéletével** I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségét megállapította emberölés büntetében a Btk. 166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a/, b/, d/ f/ és j/ pont szerint. Ezért a terheltet életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárta. Beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, lefoglalás megszüntetése utáni megsemmisítéséről, továbbá iratokhoz csatolásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére és megállapította, hogy további 974.770 Ft költség a Magyar Államot terheli.

Az ítélet ellen I.rendű vádlott neve vádlott és védője elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

Az első fokon eljáró ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.303/2011/4-I. számú átiratában** az ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendtartás szabályainak

megfelelően lefolytatott eljárása során minden bizonyítékot beszerzett és értékelt, amely az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges volt. A terhelt nyomozati szakban tett részletes beismerő és bűnösségét is elismerő vallomásaira alapította a bíróság a tényállást, azzal indokolva, hogy a nyilatkozatokban a vádlott olyan aprólékosan számolt be a bűncselekmények elkövetéséről, azokat megelőző és követő eseményekről, amelyek teljes mértékig egybecsengtek a további bizonyítékokkal. A párhuzam minden tekintetben alátámasztotta a törvényszék azon meggyőződését, hogy I.rendű vádlott neve terhelt az igazat mondta el, amikor beismerő vallomást tett. A törvényszék a vádlott vallomása mellett nagy körültekintéssel értékelte valamennyi bizonyítékot, logikusan és konkrét adatokra hivatkozva pontról-pontra cáfolta meg a vádlott későbbi tagadása során elmondottakat. A mérlegeléssel megállapított tényállás ily módon megalapozott és azt a másodfokú eljárásban eredményesen nem lehet támadni.

A tényállás alapján okszerű I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére levont következtetés és a bűncselekménye minősítése is törvényes. A hozzáfűzött jogi indokolás szakszerű, kellő tényadatra hivatkozva támasztja alá valamennyi megállapított minősítő körülmény fennforgását. A törvényszék számba vette és a súlyának megfelelően értékelte a büntetés kiszabását befolyásoló tényezőket. A brutálisan és hidegvérrel véghezvitt ölési cselekményeket megvalósító vádlottal szemben a Büntető Törvénykönyvben fellelhető szankciók közül csak és kizárólag a legsúlyosabb joghátrány alkalmas a büntetési célok biztosítására.

I.rendű vádlott neve vádlott **fellebbezése írásbeli indokolásában**, majd az ügyészi átiratra tett **észrevételében** lényegében megismételte a bírósági eljárásban írásban is előterjesztett védekezését. Részben eljárásjogi szempontból támadta a törvényszék tevékenységét, részben pedig megalapozatlanságra hivatkozott. Érvelése elsődlegesen a bíróság bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységét illetve kritikával az alábbiak szerint.

A vádlott többek között azt állította, hogy védekezési jogában jelentősen korlátozta őt a nyomozó hatóság, mert még külön kérésére sem biztosították az ügyvéd jelenlétét fontos nyomozati cselekmények lefolytatásánál, holott - álláspontja szerint - ezt a törvény kötelezően írja elő. A védő távollétében foganatosított bizonyítási cselekményekből származó tényeket nem értékelhette volna a Szombathelyi Törvényszék a terhére, amely körülmény megalapozatlanságot eredményez.

A vádlott kifogásolta a bizonyítási eljárás hiányosságát. Álláspontja szerint a I.rendű vádlott anyja neve - édesanyja - sérelmére elkövetett emberölésnél talált konyhakés elkövetési eszköz mivoltát semmilyen adat nem támasztja alá. Azt sem vizsgálták az orvos- szakértők, hogy a sértetten felfedezett szúrásnyomok mely irányból, milyen szögben történtek, így abból nem is voltak le arra következtetést, hogy az elkövető milyen magasságú lehetett, milyen fizikai állapotban volt, illetőleg jobb, vagy bal kezes volt-e. A bejárati ajtó és zár befeszítéséből származó sérülések részletes vizsgálata nem történt meg, pedig abból akár ártatlanságára vonatkozó következtetést is le lehetett volna vonni. Megismételte, hogy édesanyja bankkártyáját engedéllyel használta, azt a sértettől kapta meg, tőle tudta a PIN-kódot is. **1. tanú** tanúvallomását kérte a bizonyítékok köréből kizárni, érzékelhető elfogultságára hivatkozva.

Kifejtette, hogy a **2. sértett** sérelmére elkövetett emberölésnél a bíróság nem vette figyelembe, hogy a menekülési, illetőleg távozási útvonal, melyet a bíróság az ő

csapásnyomaként értékelt, nem a lakásajtóig tartott, hanem a házuktól mintegy 50 méterre megszakadt. E tárgyban **1. sz. szakértő** nyomszakértő által készített szakvélemény álláspontja szerint elnagyolt, nem vett figyelembe apró részleteket. Kifogásolta, hogy a törvényszék **2. tanú** tanúvallomását nem mentő körülményként értékelte, mert szerinte abból arra lehet következtetni, hogy ő csak felfedezője volt **2. sértett** sértett holttestének, nem pedig a bűncselekmény elkövetője.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent **védő perbeszédében** fenntartotta fellebbezését, illetőleg érveit a 13.B.358/2011/58. számú jegyzőkönyvben foglalt perbeszéde szerint. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte **3. tanú** vallomását, amikor a tanú szavahihetőségét megkérdőjelezte. A tanú szerint ő a **2. sértett** sérelmére elkövetett emberölés napján 13 óra 40 perc és 13 óra 55 perc között tartózkodott a sértett üzletében, ezért - a védelem álláspontja szerint - I.rendű vádlott neve nem lehetett az elkövető, mert túl kevés ideje jutott volna a cselekmény megvalósítására a tanú távozását követően, a holttest felfedezéséig. Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság **4. tanú** tanúvallomását is, mert az ellentmondásos és nyilvánvalóan érdekvezérelt. A vallomás megtételekor a tanút az motiválta, hogy a nyomozó hatóság segítségével saját ügyében előnyt érjen el, ami meg is történt, hiszen nem sokkal később szabadlábra helyezték. **vádlott** zárkózott, szótlan természetét ismerve nem életszerű, hogy egy vadidegen előtt nyílt volna meg, és tárta volna fel a cselekménye részleteit. A törvényszék nem foglalkozott azzal, hogy a 2006-2007-ben folyt nyomozás során készült fantomképek még csak nem is hasonlítottak a védencére. **2. sértett** boltjában a véres cipőnyomok alapján azonosított lábbelit sem lehetett egyértelműen a terhelt személyéhez kapcsolni. Arra megint csak nem adott választ az elsőfokú ítélet, hogyha valaki nyereségvágyból valósítja meg az ölési cselekményt, akkor miért hagy a helyszínen sokkal nagyobb összegű készpénzt ahhoz képest, amit elvitt.

A I.rendű vádlott anyja neve sérelmére megvalósított bűncselekmény vonatkozásában is azt fejtette ki a védő, hogy a feltárt bizonyítékok nem támasztják alá minden kétséget kizáróan védenca bűnösségét. Az elsőfokú bíróság csak logikai következtetéseket fogalmazott meg, objektív bizonyíték nem állt rendelkezésére. Kérte e körben védenca tárgyaláson tett vallomását elfogadni, miszerint a sértett hozzájárult a terhelt külföldi utazásához, hiszen lett volna lehetősége a kölcsönkéréssel pótolni a kirándulásra adott összeget. A PIN-kódot a vádlott édesanyjától kapta meg, amennyiben azt a sértett nem magától adja oda, módja lett volna a bankkártyájához rendelt kódot megváltoztatni. A tanúk vallomása alapján egyébként is nehezen képzelhető el, hogy a sértett miért vette le az egész fizetését a hónap elején, ha azt nem akarta gyermeke utazására költeni, mert különben inkább bankkártyával szokott vásárolni.

Utalt a védő arra, hogy I.rendű vádlott neve a bíróság által elfogadott és videón rögzített vallomásában sem ismerte el azt a körülményt, hogy anyja sérelmére előre eltervezte volna az ölési cselekményt.

Mindezekre hivatkozva bizonyítottság hiánya okán indítványozta a terhelt felmentését mindkét vádpont vonatkozásában. Másodsorban bűnösségének megállapítása esetén enyhítő körülményként kérte értékelni büntetlen előéletét, fiatal felnőtt korát, az első cselekmény tekintetében a jelentős időmúlást és a személyiségzavarára vonatkozó szakértői véleményt. Álláspontja szerint enyhítő körülmény az is, hogy a terhelt a nyomozás során a hatósággal

együttműködött. Mindezekre figyelemmel a büntetés enyhítését és a feltételes szabadság kizárásának mellőzését kérte.

A jelenlévő **ügyész** a védelmi fellebbezést nem tartotta megalapozottnak és fenntartotta az átiratában foglaltakat. Kifejtette, hogy a törvényszék mind **3. tanú**, mind **4. tanú** esetében részletes indokát adta annak, hogy miért nem adott hitelt, illetve - **4. tanú** esetében - miért nem fogalmazott meg aggályokat a vallomások vonatkozásában. Az enyhítésre irányuló kérelmet sem tartotta teljesíthetőnek, mert álláspontja szerint a két, egyenként is többszörösen minősülő ölési cselekmény körülményeit figyelembe véve a büntetlen előélet szinte súlytalan, ahogyan a fiatal felnőttkor is, de az időmúlás sem szólhat a javára. A személyiségzavara szintén nem értékelhető enyhítőként, hiszen beszámítási képességét nem érintette. Fenntartotta az ítélet helybenhagyására vonatkozó indítványát.

I.rendű vádlott neve terhelt az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megismételte védekezésének lényegét, illetőleg beadványaiban - az eljárással kapcsolatban - hangoztatott kifogásait. Ismét elmondta, hogy rendőrségi kihallgatása előtt nyugtatókat és egyéb gyógyszereket kapott, melyek a nyilatkozatát szerinte befolyásolták. Gyanúsított ki hallgatásai során nem viselhette a szemüvegét sem, holott anélkül nagyon rosszul lát, így azt sem tudta leellenőrizni, hogy mi került a jegyzőkönyvekbe, illetőleg mit ír alá. Ismételten kifejtette, az eljárás törvényességét megkérdőjelezve, miszerint ő disszociatív személyiségzavarban szenved, amely kóros állapotnak felel meg, így az ügyvédnek minden alkalommal jelen kellett volna lenni a nyomozati cselekmények foganatosításánál.

A **2. sértett** sérelmére elkövetett emberölés tekintetében újra elmondta, hogy a helyszíni szemlén csak egyfajta lábnyomot rögzítettek a boltban, pedig ott több személy is járt aznap. Téves a bíróság megállapítása, hogy a menekülés érdekében választott kerülő utat, mert logikusabb lett volna, ha egyenesen hazamegy. A hatóság nem vizsgálta, hogy a lábnyom miért szakad meg a lakástól 50 méterre, így arra sem folytattak nyomozást, hogy az elkövető valamilyen járműre ülhetett-e. Egyéb ráutaló bizonyítási eszközöket sem leltek fel, hiszen az áldozat körme alatt nem találtak tőle származó DNS mintát, pedig dulakodást állapított meg az ítélet, mint ahogyan az ujjlenyomatát sem találták meg a helyszínen.

Inkorrektnek tartotta, hogy a törvényszék notórius munkakerülőként állította be, holott ő folyamatosan dolgozott különböző munkahelyeken még iskola mellett is. A törvényszék még számos más téves megállapítást tett, pl. hogy édesanyja soha nem kért kölcsön, mert **K.K.** 2006-2007 évben adott neki pénzt. Nem menekült a hatóság elől, mert saját nevén jelentkezett be a budapesti panzióba a hazaérkezése után. Öngyilkosságot azért kísérelt meg, mert ilyen hatással volt rá édesanyja meggyilkolásának a híre, illetőleg az, hogy őt gyanúsítják e cselekmény elkövetésével.

Számos tanú, többek között **5. tanú** és elmondták az eljárásban, hogy soha nem volt agresszív ember, tőle teljesen idegen az a magatartás, amit a bíróság terhére rótt.

A bizonyítékok hiányára hivatkozva kérte felmentését.

A Győri Ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt és a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy a Szombathelyi Törvényszék az eljárása során a perrendtartási szabályokat maradéktalanul betartotta, figyelemmel a Be. 554/A-M.§§-ban írott - a kiemelt jelentőségű ügyek eljárására vonatkozó - szabályokra is, melyeket mintaszerűen alkalmazott. Az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó szabálysértés nem történt, az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

Nem állta meg a helyét a vádlott hivatkozása, hogy képviselőjére nem állt rendelkezésre védő a nyomozás során, így védekezési jogait megsértették, azokat nem gyakorolhatta teljes körűen.

A nyomozati iratokból megállapítható, hogy a rendőrség I.rendű vádlott neve 2011. január 21. napján történt őrizetbe vételével egyidejűleg védőként kirendelte dr. Bödör Judit szombathelyi illetőségű ügyvédet a terhelt védelmére (nyomozati iratok 1132. oldal). Az iratoknál elfekszik valamennyi értesítés, arra vonatkozóan, hogy a nyomozó hatóság a folytatólagos gyanúsított kihallgatásokat megelőzően időben értesítette a kirendelt védőt, aki e nyomozati cselekményeken - többek között a 2011. március 24. napján megtartott helyszíni kihallgatáson - nem tudott megjelenni. A védő 2011. március 30-án kérte a felmentését, melyre tekintettel a rendőrség 2011. április 11. napján dr. Mészáros András ügyvédet rendelte ki (nyomozati irat 1144. lapszám). Ezt követő kihallgatások alkalmával dr. Mészáros András védő jelen volt. Nem helytálló tehát az állítás, miszerint a nyomozó hatóság törvénysértő módon vette fel a terhelt beismerő vallomásait.

A rendőrség minden alkalommal tájékoztatta a kihallgatások megkezdése előtt **vádlottot**, hogy a védője értesítve lett, azonban távolléte nem akadályozta a kihallgatásának. Arról is minden esetben kioktatták a terheltet, hogy a vallomástételt megtagadhatja.

A védő kirendelése az előbb írottak alapján időben megtörtént a Be. 46.§ a/ és b/ pontja alapján, hiszen az alapos gyanú tárgyát képező bűncselekményekre a törvény 5 évnél súlyosabb szabadságvesztést rendel, a terheltet pedig fogva tartották. A c/ pont szerint akkor is kötelező valóban a védő kirendelése, ha a terhelt beszámítási képességére tekintet nélkül kóros elmeállapotú, de ennek pszichiáter szakértő által való tisztázására jóval később, a nyomozás folyamatában került sor, vagyis a védő kirendelésében nem játszott szerepet.

A terhelt azon egyéb eljárásjogi kifogásai, miszerint őt a rendőrségi eljárásban megfosztották a szemüvegétől, azt összetörték, őt bántalmazták, illetőleg nyugtató gyógyszerek hatása alatt készítették vallomástételre, az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában (ítélet 14-17. oldal) teljes mértékig cáfolatot nyert az erre folytatott bizonyítás értékelésénél. A terhelt szemüvege pl. - előadásával ellentétben - nem volt összetörve, az elfogásakor készült szemle jegyzőkönyv fényképmelléklete szerint (nyomozati irat 1049. oldal) az ép állapotban volt. A helyszíni kihallgatás alkalmával készített fényképeken ezt a szemüveget a vádlott viselte. (nyomozati irat 1200. oldal)

Az ítéltábla megállapította, hogy a Szombathelyi Törvényszék a két tényállási ponthoz kapcsolódóan széles körben összegyűjtött, nagy bizonyítási anyagot igen magas szakmai színvonalon elemezte és értékelte. A tényadatokat részletesen összevetette I.rendű vádlott neve vádlottnak a beismeréstől, annak visszavonásáig, majd mindkét bűncselekmény teljes

tagadásáig terjedő vallomásaival. Prezic bizonyítékértékelő tevékenysége megfelel a jogszabályoknak, és a mérlegeléssel megállapított tényállás - azonos bizonyítási anyag mellett - a felülmérlegelés tilalmára tekintettel a másodfokú eljárásban nem támadható.

A törvényszék a tényállás 1. pontjában írott - **2. sértett** sértett sérelmére elkövetett - bűncselekmény tekintetében részletesen kitért I.rendű vádlott neve ide vonatkozó beismerő vallomásának tartalmára, azt összevetve az évekkal az elszámoltatást megelőzően összegyűjtött egyéb tárgyi, okirati és személyi bizonyítékokkal.

A vádlott a 2011. március 18. és 21. napján tett beismerő vallomásában részletesen beszámolt arról, hogy 2006. szeptember 26. napján mikor érkezett haza, milyen cipőt és ruhát viselt, ruházatában hová rejtette el a kést. Előadta, hogy azzal a szándékkal ment be a lerakatba, hogy pénzt szerezzen és a sértettet meg is ölje azért, hogy a későbbi felismerését megakadályozza. Elmondta azt, hogy hogyan csalta a sértettet a hűtőhöz, miként követte el a tettet, majd azt, hogy milyen útvonalon távozott és mit tett a véres ruháival és az eltulajdonított pénztárcával.

A 2006. szeptember 26. napján rögzített helyszíni szemle jegyzőkönyv számos adata megegyezett a terhelt által a - 2011. március 24-i - helyszíni kihallgatása során megadott információkkal. Ekkor elismerte a cselekmény elkövetését a korábbi beismerő vallomásával egyezően, valamint a helyszínen megmutatta az útvonalat, melyen keresztül hazafelé távozott, továbbá a vérrel szennyezett ruházata és a sértett pénztárcájának eldobása helyét.

Néhai **2. sértett** sértett szokásairól, családtagjai tettek vallomást, melyből az is kiderült, hogy a nagyobb címletekben lévő összeget, illetőleg a váltópénzt a sértett nem ugyanabban a pénztárcában és az üzletben nem ugyanazon a helyen tartotta.

A vádlott napirendje vonatkozásában az elsőfokú bíróság meghallgatta osztályfőnökét, **6. tanút**, illetőleg kihallgatásra került **K.K.**, a vádlott munkáltatója, akinél **vádlott** a vádbeli napon 18 órától 22 óráig tartó műszakban dolgozott. A törvényszék az elkövetési mód és az időpont tisztázásánál foglalkozott a sértett tekintetében készült igazságügyi orvos szakértői szakvélemény adataival, a felfedező tanúk vallomásával, továbbá a mentők értesítéséről szóló jelentés tartalmával. A hemogenetikai szakvélemény elemzése körében kifejtette, hogy a 2006. szeptember 26-i ölési cselekmény elkövetőjeként úgy azonosították I.rendű vádlott nevet, hogy a helyszínen nyert DNS profillal összevetették a terhelt elfogásakor tőle vett vérminta DNS profiljával, amely szakértői szintű azonosságot mutatott.

A cselekmény után a vádlott magatartására, illetve a I.rendű vádlott anyja nevetől közvetetten nyert információkra **2. tanú** tett tanúvallomást, aki annak idején, a vádlott édesanyjától úgy tudta, hogy **vádlott** felfedezője volt a bűncselekménynek.

A törvényszék részletesen elemezte **3. tanú** tanúvallomását - aki által elmondottakra az elsőfokú eljárás során a vádlott alapította azon védekezését, hogy ő csak felfedező tanú volt - és alapos magyarázatot adott arra, hogy miért nem fogadta el a tényállás megállapítása során. Kitért a törvényszék a **X. települési** üzletben föltalált cipőlenyomat elemzésére, melyet a terhelt folyamatosan kifogásolt. **vádlott** beismerő vallomásában maga mondta, hogy a cselekmény elkövetésekor 43-as méretű, Tisza márkájú sportcipőt viselt, holott akkor még nem tudta, hogy a helyszíni szemle során rögzített nyomok alapján a lábnyomokban

leképeződött mintázat a Tisza Cipőgyár által gyártott sportcipő talpazatáról 42-43-as méretű Tisza Komfort Delux típusú lábbelitől származhat.

A nyomozás során a szakértők egy 15-20 cm pengehosszúságú kést véleményeztek az elkövetés lehetséges eszközeként, melyre a bíróság a szakértői vizsgálatot kiegészítette, amikor I.rendű vádlott neve azt a nyilatkozatot tette, hogy az eljárás során lefoglalt 19,5 cm pengehosszúságú, Torris márkájú konyhakés volt az elkövetés eszköze. Ezt a szakértői vélemény nem cáfolta meg.

Azt is megmagyarázta az elsőfokú bíróság, hogy miért tulajdonított hitelt - mindkét tényállási pont tekintetében - **4. tanú** tanúvallomásának, aki kétségtől a tököli rabkórházban együtt volt **vádlott**mal és vezérelhette őt egyéni érdek, mint ahogyan más fogvatartottak is próbálkoztak a főügyészségnél hasonló okokból vallomástételével (**V.S.** és **B.Z.**).

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a tanú vallomása aggálytalan. A tanúvallomásában foglaltak megegyeznek a vádlott beismerő vallomásával, a nyomszakértői véleménnyel, az ölési cselekmény részleteit illetően a halottszemle, az igazságügyi orvos szakértői véleménnyel, a menekülési útvonal tekintetében a kiterjesztett helyszíni szemle adataival. Olyan részletekről számolt be, amelyről csak az elkövető tudhatott. Vallomásának hitelt érdemlősége szempontjából fontos körülmény az is, hogy azt 2011. február 23. napján tette, tehát majdnem egy hónappal korábban, mint ahogy a vádlott beismerte a bűncselekmény elkövetését.

A törvényszék tehát eleget tett annak az eljárásjogi követelménynek, hogy a zárkatársnak a vádlottat terhelő vallomását fokozott körültekintéssel kell értékelni, pontosan az esetleges érdekeltisége miatt, és csak akkor lehet hitelt érdemlő bizonyítékként elfogadni, ha azt más adat alátámasztja, vagy olyan tényeket tartalmaz, amelyekről csak a vádlottól szerezhetett tudomást (BH 2000.192.).

Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a személyi és a tárgyi bizonyítékok, a szakértői vélemények megállapításai teljes mértékben megfelelnek a vádlott beismerő vallomásában foglaltaknak.

A tényállás 2. pontjában rögzített bűncselekmény tekintetében ezt az összehasonlítást a törvényszék az indokolásában megismételte; I.rendű vádlott neve videofelvételre rögzített vallomásának tartalmát párhuzamba állította a helyszíni szemle adataival, illetőleg az igazságügyi orvos-szakértői véleménnyel.

A genetikai szakvéleményt elemezte, amely a I.rendű vádlott anyja neve megöléséhez használt konyhakés és kalapács nyelén azonosította **vádlott** DNS-profilját. A késen és a kalapács fején talált vérszenyveződésben a sértett DNS-profilja volt jelen.

I.rendű vádlott neve terhelte személyiségére, jellemére, szokásaira, az édesanyja életmenetére, kettejük személyi körülményeinek, egymáshoz való viszonyának tisztázására részletes tanúkihallgatást folytatott az elsőfokú bíróság és mozaikszerűen rakta össze a bűncselekmény elkövetését megelőző időszakról kezdődően egészen a terhelte elfogásáig eltelt eseményeket, összefüggéseket. E körben értékelte **4. tanú** vallomásán túl **V.S.** és **B.Z.** tanúk nyilatkozatait, a híváslistákat a terhelte, illetve édesanyja mobiltelefonjának használata

vonatkozásában, továbbá az OTP-től érkezett adatokat a sértett bankkártyája használatáról. Tárgyalás anyagává tette a terhelt nőismerőseinek, **7. tanú** és **5. tanúnak** a tanúvallomását, amelyekből a vádlott elkövetés utáni pszichés állapotára, motivációjára lehetett következtetéseket levonni.

Nem volt ok a bizonyítási körből kizárni a sértettel közeli viszonyban álló munkatársa, **2. tanú**, illetőleg barátja, **1. tanú** vallomásait, mert nem tartalmaztak olyan kitételt, amelyből a terhelttel szemben való elfogultságukra lehetne következtetni, illetőleg a szavahihetőségük ezáltal megkérdőjeleződne. E bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy miért nem tudja elfogadni a vádlott 2. tényállási pontra vonatkozó védekezését.

A terhelt az eljárás során számos bizonyítási indítványt tett, melyeket a másodfokú eljárásban is fenntartott. Az elsőfokú bíróság ítéletének 42-43. oldalán részletesen indokolta a bizonyítási indítványok elutasítását, mely döntése és érvelése a rendelkezésre álló bizonyítékrendszer ismeretében helytálló.

A I.rendű vádlott anyja neve sértettet ért szűrésok irányba tisztázásra került a halottszemléről készült jegyzőkönyv adatai szerint, melyet a törvényszék a tárgyalás anyagává tett, vagyis erre irányuló orvos szakértői vizsgálat a vádlott állításával szemben megtörtént.

I.rendű vádlott neve elmeállapotát az IMEI megfigyelés alatt hosszabb ideig vizsgálták, annak eredményéről pszichiáter szakértői vélemény készült, mely megállapította, hogy a vádlott személyiségzavarban szenved, de e körülmény a beszámítási képességét nem érinti.

Számítástechnikai szakértő kirendelésére sem volt szükség, mivel a vádlott tulajdonában volt számítógép tartalmát a nyomozás során **2. szakértő** szakértő megvizsgálta és megállapításait a bíróság a tényállásban szerepeltette.

A kórházi kihallgatáskor - a vádlott szerint fennállt - bódult állapot tisztázása érdekében a nyomozók véleményt kértek a kezelő orvostól, (ez a nyomozati anyagban szerepel) ők pedig tanúként nyilatkoztak arra, hogy **vádlott** kihallgatásait milyen körülmények között folytatták le.

A I.rendű vádlott anyja neve lakásának bejárati ajtaján talált feszítési nyomok keletkezése, és a zár használhatatlanná válása tárgyában **8. tanú** és **9. tanú** egybehangzó vallomást tettek, amelyek ismeretében nem volt értelme nyomszakértői vizsgálatnak.

Az ítélet tábla a megismételt indítványok vonatkozásában egyet értett a törvényszékkal, hogy ezek nem releváns körülményekre vonatkoznak, illetőleg már lefolytatott tanúbizonyítás vagy szakértői vizsgálat megismétlését célozzák, amelyektől további, a tényállás megalapozottságát érintő információ nem volt várható.

A fentiek alapján az ítélet tábla megállapította, hogy a Szombathelyi Törvényszék helyesen állapította meg a tényállást, az sem személyi, sem történeti részében nem szorul kiegészítésre. E megalapozott tényállás volt irányadó a Be.351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban is.

A tényállás alapján a törvényszék helyesen vont le következtetést I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére, helyes bűncselekményének megnevezése és törvénynek megfelelő a jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság részletes jogi indokolást adott a cselekményekről minősítő körülményenként, mellyel az ítélet tábla teljes mértékig egyetértett. A

kriminalisztika történetében igen ritka, hogy egy elkövető két alkalommal is többszörösen minősülő emberölést valósítson meg.

A több emberen történő elkövetés akkor is fennáll, ha évek teltek el a két ölési cselekmény között, mivel az elsőt nem derítették fel korábban, így egy eljárásban kerültek elbírálásra.

2. sértett sérelmére megvalósult bűncselekmény esetében megállapítható a különös kegyetlen elkövetési mód, csakúgy, mint a 2. tényállási pontban, mivel számos szúrással, rendkívüli embertelenséggel és brutalitással, kivégzésszerűen valósult meg a sértettek megölése. **2. sértett** 57, I.rendű vádlott anyja neve pedig 37 - nagy erővel, közel 20 cm-es pengehosszúságú késsel leadott - szúrást szenvedett el.

A nyereségvágy szintén megállapítható mindkét cselekménynél. **2. sértett** esetében nem teszi semmissé az a körülmény, hogy a nagyobb összegű papírpénzt tartalmazó pénztárcát a vádlott a boltban nem találta meg. I.rendű vádlott anyja neve sérelmére elkövetett bűncselekmény esetében egyértelműen bizonyítást nyert, hogy a terhelt a szórakozását kívánta fedezni az édesanyjától megszerzett pénzösszeggel, amelyet egyébként nem tudott volna előteremteni.

Az előre kiterveltség a 2006. szeptember 26-i bűncselekmény esetében megalapozott azon körülményekből, hogy a vádlott jól ismerte a bolt működését, a sértett szokásait, azt megfigyelte, hogy mikor vannak kevesen az üzletben, és az elkövetéshez olyan eszközt vitt magával, amely alkalmas volt a nála erősebb, magasabb terhelt ellenállásának megtörésére. I.rendű vádlott anyja neve sérelmére megvalósított cselekményt a sértett decemberi fizetésének megérkezését követő és utazását megelőző időpontra időzítette **vádlott**. A hajnali órákban - anyja védekezésre képtelen, alvó állapotát kihasználva - ölte meg őt, majd menekülését előre megtervezett módon félrevezető telefonhívásokkal biztosította.

E többszörösen minősülő ölési cselekményeket a tárgyi tényezők ismeretében kizárólag egyenes szándékkal valósíthatta meg a vádlott.

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket, melyek kisebb korrekcióra szorulnak. Kétségtől elvonható körülmény, hogy a tényállás 1. pontjában írt cselekményét fiatal felnőttként, 20 évesen valósította meg és csak 24 éves volt az édesanyja megölésének időpontjában. Ugyancsak enyhítő körülmény büntetlensége, ám mindkét szempont súlytalanná válik azon terhére szóló tényező mellett, hogy 5 minősítő körülmény forog fenn az emberölések vonatkozásában.

Mellőzendő a súlyosító körülmények közül, hogy a vádlott létfenntartás biztosító jövedelemmel nem rendelkezett, mert ebben olyan ok is közrejátszott, amely nem róható a terhére. Az igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény tartalmazza, hogy a terhelt személyiségzavaránál fogva nehezen illeszkedik be a közösségbe, alkalmazkodási készsége csekély, amely nyilván közrejátszott abban, hogy egy munkahelyen hosszabb ideig nem tudott dolgozni. Ezzel összefüggésben nem súlyosító körülmény, hogy a vádlott teljes beszámítási képességgel rendelkezik, mint ahogyan nem is enyhítő körülmény a személyiségzavara, amely beszámítási képességét nem érinti (56/2007. BK vélemény 4. pont, BH 1993.132., BH 1992.83/II.).

A fenti kiegészítésekkel is elmondható, hogy a törvényszék az irányadó bűnösségi körülményeket megfelelő súllyal értékelte, majd azokra figyelemmel alkalmazta a leg súlyosabb joghátrányt, amely a Btk. szankciórendszerében fellelhető. Alappal hivatkozott

a Btk.37.§-ára, mely szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el.

A vádlott az első bűncselekmény elkövetése után oly mértékig közönyt tanúsított, hogy minden további nélkül elment a munkahelyére és dolgozott, majd élte mindennapi életét több mint 4 éven keresztül. Ezt követően hasonló motívumok által vezérelve újabb különös kegyetlenséggel, nyereségvágyból, előre kitervelten elkövetett emberölést valósított meg, ha lehet még brutálisabb módon, saját édesanyja sérelmére. Utána elutazott és gondtalanul üdült külföldön a barátnőjével. Töretlen abban a bírói gyakorlat, hogy e bűncselekményekkel arányban álló joghátrány kizárólag az életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés lehet a Btk.40.§ (1) bekezdés I. fordulata, (3) bekezdése és 42.§ (1) bekezdése alapján, mely jogszabályi helyek felhívását az ítéletábra helyütt pótolja.

Abban is egyetértett az ítéletábra a törvényszékkal, hogy a kiemelkedő tárgyi súlyú, motiválatlan, az állampolgárok biztonságérzetének megingatására alkalmas, többszörösen minősülő emberölést elkövető vádlott javára - a büntetés kiszabásánál irányadó összes körülményre tekintettel - az életfogytig tartó szabadságvesztésből a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének biztosítása nem indokolt. Így helyálló a Btk. 47/A.§ (1) bekezdés II. fordulatának alkalmazása, mely alapján az elsőfokú bíróság a terheltet a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből kizárta.

Az ítéletábra az elsőfokú határozat egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta.

A bűnjelekről történő rendelkezés jogszabályi felhívása szorul pótlásra, hiszen a törvényszék a bűcsúlevelek iratokhoz csatolásáról a 11/2003. IM-PM-BM rendelet 1.§ (2) bekezdése alapján határozott.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó kötelezés megalapozott, csak olyan költségeket hagyott az elsőfokú bíróság az állam terhén, amelyek nem a terhelt érdekkörében merültek fel, hanem a nyomozati szakban más személyek vonatkozásában folytatott szakértői vizsgálatok folytán keletkeztek.

Az ítéletábra a fentiek alapján a Szombathelyi Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság beszámította a vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetésbe az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselése a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2012. október 11. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

. Vajda Edit sk.
a tanács tagja, előadó

. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

E végzéssel a Szombathelyi Törvényszék 13.B.358/2011/58. számú ítélete 2012. október 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. október 11. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: